EDM 1104

Philosophy of Education and Curriculum Development

(ปรัชญาการศึกษาและการพัฒนาหลักสูตร)

Dr.Boonthong Boontawee

Course Schedule

- **Week1-2**

  Unit 1 Educational philosophy and curriculum theory : Influences of philosophy, learning theory, and sociology on the curriculum.

learning theory
(ทฤษฎีการเรียนรู้)

ทฤษฎีการเรียนรู้แบ่งเป็นกลุ่มใหญ่ ๆได้ 3 กลุ่ม

1) Cognitivism (พุทธินิยม)

2) Behaviorism (พฤติกรรม นิยม)

3) Humanism (กลุ่มมนุษยนิยม)

Cognitivism (ปัญญานิยม/พุทธินิยม)

1. ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของบรูเนอร์(Jerome Bruner: ค.ศ.1915-.)
2. ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจท์(Jean Piaget: ค.ศ.1896-1980)

2) Behaviorism (พฤติกรรม นิยม)

ทฤษฎี Classical condition ของ Pavlov (Ivan Pavlov: ค.ศ.1849-1936)

ทฤษฎี กฎการเรียนรู้ของ Thorndike (Edward Lee Thorndike: ค.ศ.1874-1949)

ทฤษฎีการเรียนรู้แบบ S-S model ของ Watson (John Broadus Watson: ค.ศ.1878-1958)

ทฤษฎี operant condition ของ Skinner (Frederic Skinner ค.ศ.1904-1990)

ทฤษฎีการเรียนรู้แบบ S-S model ของ Watson (John Broadus Watson: ค.ศ.1878-1958)

3) Humanism (กลุ่มมนุษยนิยม)

ทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ของ Maslow (Abraham Harold Maslow: 1908-1970)

ทฤษฎี client centered ของโรเจอร์ (Carl Rogers: 1902-1987)

ทฤษฎีการพัฒนาตนเอง ของ คอมบ์ส (Arthur W. Combs ค.ศ.1912-1999)

ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคิดของบลูม (Bloom's Taxonomy)

Benjamin S. Bloom et al. 1956

- การเรียนการสอนที่จะประสบ ความสำเร็จและมีประสิทธิภาพนั้น ครูจะต้องกำหนด จุดมุ่งหมายให้ชัดเจนแน่นอน
- แบ่งประเภทของพฤติกรรมโดยอาศัยทฤษฎีการเรียนรู้และจิตวิทยาพื้นฐาน เป็น 3 ด้าน คือ
  - ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain)
  - ด้านจิตพิสัย(Affective Domain)
  - ด้านทักษะพิสัย(Psychomotor Domain)

ทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม (Bloom's Theory of Learning)

- แบ่งความสามารถในการเรียนรู้ของคนเป็น 6 ระดับ ดังนี้
  - ระดับที่ 1 ขั้นมีความรู้พื้นฐาน (Knowledge)
  - ระดับที่ 2 ขั้นความเข้าใจ (Comprehension)
  - ระดับที่ 3 ขั้นนำไปใช้ Application)
  - ระดับที่ 4 ขั้นวิเคราะห์ความรู้ (Analysis)
  - ระดับที่ 5 ขั้นสังเคราะห์ (Synthesis)
  - ระดับที่ 6 ขั้นประเมินผล (Evaluation)

ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain)

ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain)

ขั้น / ระดับความรู้	ลักษณะการเกิดความรู้
ความรู้พื้นฐาน (Knowledge) หรือ ความรู้ความจำ	สามารถจำความรู้ต่าง ๆ ที่ได้เรียนมา
ความเข้าใจ (Comprehension)	สามารถแปลความ ขยายความ ได้
นำไปใช้ Application)	นำความรู้ที่ได้ไปใช้หรือก่อเกิดความรู้ใหม่
วิเคราะห์ความรู้ (Analysis)	แยกความรู้ออกเป็นส่วน ทำความเข้าใจแต่ละส่วน ว่าสัมพันธ์กันอย่งไร
ขั้นสังเคราะห์ (Synthesis)	สามารถนำความรู้ต่าง ๆ หรือประสบการณ์ต่าง ๆ มารวบรวมให้เกิดเป็นความรู้ใหม่

ด้านจิตพิสัย(Affective Domain)

1. ขั้นรับรู้ (Receiving) สัมผัสสิ่งเร้า
2. ขั้นตอบสนอง (Responding) ยินดี–พอใจ ไม่ยินดี-ไม่พอใจ
3. ขั้นเห็นคุณค่าหรือสร้างค่านิยม (Valuing) ยึดเกณฑ์ ของกลุ่ม หรือสังคม
4. ขั้นจัดระบบค่านิยม (Organization)
5. ขั้นสร้างลักษณะนิสัย (Characterization)

ด้านทักษะพิสัย(Psychomotor Domain)

1. การรับรู้
2. กระทำตามแบบ คำชี้แนะ หรือ เครื่องชี้แนะ
3. การทำด้วยตนเอง
4. การกระทำอย่างต่อเนื่อง หลายรูปแบบ
5. การกระทำได้อย่างเป็นธรรมชาติ

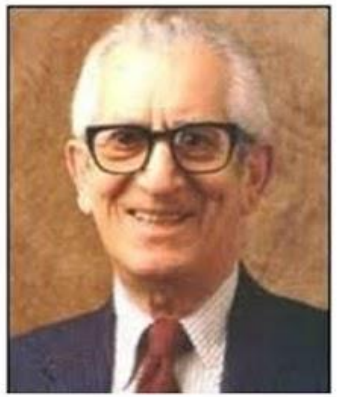

ทฤษฎีการเรียนรู้ในโรงเรียนของบลูม Bloom

ตัดสิน ให้คะแนน พิจารณา โต้เถียง

ประดิษฐ์ พัฒนา บูรณาการณ์ สังเคราะห์

เปรียบเทียบ จัดหมวดหมู่ แยกความแตกต่าง วิจารย์

ประยุกต์ใช้ นำไปใช้จริง

จับใจความ ย่อความ คาดคะเน

เรียนง่าย สอนง่าย วัดผลง่าย

Evaluation
ประเมินผล

Synthesis
สร้างสรรค์

Analysis
วิเคราะห์

Application
นำไปใช้

Comprehension
เข้าใจ

Knowledge
จดจำ

ทำอะไรได้บ้าง

การเรียนรู้ชั้นสูง

รู้อะไรบ้าง

การเรียนรู้ขั้นพื้นฐาน

เวอร์ชั่นเดิม

กระบวนการและคำศัพท์ที่ใช้Cognitive ของบลูมแบบดั้งเดิม และแบบปรับปรุงใหม่

กระบวนการและ คำศัพท์เดิม (1956)	กระบวนการและ คำศัพท์ใหม่ (2001)
1. ความรู้ (Knowledge)	จำ (Remember)
2. ความเข้าใจ (Comprehension)	เข้าใจ (Understand)
3. การนำไปใช้ (Application)	ประยุกต์ (Apply)
4. การวิเคราะห์ (Analysis)	วิเคราะห์ (Analyze)
5. การสังเคราะห์ (Synthesis)	ประเมินค่า (Evaluate)
6. การประเมินค่า (Evaluation)	สร้างสรรค์ (Create)

ทฤษฎีองค์ประกอบทางสติปัญญาของการ์ดเนอร์
(Gardner's Theory of Multiple Intelligence)

- การ์ดเนอร์ (Gardner : 1985) ความสามารถทางสติปัญญาของมนุษย์แบ่งเป็น 7 ด้าน

ด้านที่ 1 ความสามารถทางดนตรี (Musicle)
ด้านที่ 2 ความสามารถทางภาษา (Linguistic)
ด้านที่ 3 ความสามารถทางการรับรู้โดยการสัมผัส (Kinesthetic)
ด้านที่ 4 ความสามารถทางคณิตศาสตร์ (Mathematical)
ด้านที่ 5 ความสามารถทางการกะระยะพื้นที่ (Spatial)
ด้านที่ 6 ความสามารถทางด้านศีลธรรมจรรยา (Moralistic)
ด้านที่ 7 ความสามารถทางด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล (Interpersonal)

Sociology (สังคมวิทยา)

Francis J. Brown ให้ความหมายว่า สังคมวิทยาการศึกษา หมายถึง การศึกษาเรื่องของการกระทำระหว่างปัจเจกชนกับสิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรม ซึ่งได้แก่ บุคคลอื่น ๆกลุ่มสังคมต่าง ๆ และแบบแผนพฤติกรรมในสังคม

Sociology (สังคมวิทยา)

- นำหลักการทางสังคมวิทยาไปปรับใช้กับกระบวนการทุกอย่างของการศึกษา เช่น จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรม ระเบียบวิธีการเรียน การสอน และการวัดผล ประเมินผล

Sociology (สังคมวิทยา)

วิธีการทางสังคมวิทยาไม่สามารถพัฒนาให้เป็น “ศาสตร์” ที่แม่นยำเที่ยงตรงได้ด้วยเหตุ 2 ประการ คือ

1. การศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์ ไม่สามารถใช้วิธีการเดียวกับทางวิทยาศาสตร์และมนุษย์มีความคิด จิตใจ อารมณ์ความรู้สึกที่ไม่สามารถควบคุมได้แน่นอน

2. นักสังคมวิทยาส่วนมาก มักมีอคติหรือค่านิยมส่วนตัว ยึดมั่นทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่งมากเกินไป ทำให้วางตัวไม่เป็นกลาง

Sociology (สังคมวิทยา)

- การศึกษาปรากฏการณ์ทางสังคมด้วยวิธีการวิทยาศาสตร์ ซึ่งเรียกว่าสังคมวิทยานั้น มีรากฐานมาจากนักคิด 5 คน

1. ออกุส คองท์ (Auguste Comt, 1798 – 1857)

ได้ข้อสรุปว่า ในการศึกษาทางสังคม ควรแยกออกเป็นสองส่วน คือ

“*สังคมสถิต* (social statics)” โดยศึกษาเกี่ยวกับระเบียบสังคม สถาบันสังคมดำรงคงอยู่ได้อย่างไร

“*สังคมพลวัต*(social dynamics)” ซึ่งจะศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงของสังคมเพื่อให้เข้าใจและทิศทางของการเปลี่ยนแปลง

“การเปลี่ยนแปลงทางความคิดของมนุษย์ เป็นเหตุปัจจัยนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางสังคม”

Sociology (สังคมวิทยา)

2. เฮอร์เบิรต์ สเปนเซอร์ (Herbert Spencer, 1820 - 1903) . **ออกุส คองท์ (Auguste Comt, 1798 – 1857)**

ได้นำวิธีการทางชีววิทยามาศึกษาสังคม โดยเชื่อว่า “สังคมนั้นมีลักษณะเปรียบได้กับสิ่งมีชีวิต” คือ มีอวัยวะต่าง ๆล้วนต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันจึงจะดำรงชีวิตอยู่ได้ สังคมก็มีองค์ประกอบทางสังคมต่าง ๆ เช่น ระบบเศรษฐกิจ ระบบการศึกษา ฯ และรัฐ ล้วนต้องพึ่งพากัน ไม่มีเงินรัฐก็ไม่สามารถทำอะไรได้ รัฐไม่มีความเข้มแข็งเศรษฐกิจก็ไม่เจริญก้าวหน้า

Sociology (สังคมวิทยา)

3. คาร์ล มาร์กซ์ (Karl Marx, 1818 – 1883) เชื่อว่า

“ทุกสังคมต้องมีการเปลี่ยนแปลง เพราะความขัดแย้งของคนกับคน หรือคนกับสิ่งแวดล้อม” และการเปลี่ยนแปลงสังคมนั้น จะเป็นไปในลักษณะ “ปฏิวัติ”

เพราะเห็นว่าระเบียบของสังคมแต่ละสังคมที่มีขึ้น ล้วนถูกกำหนดจากวิธีการหรือความสัมพันธ์ในการผลิตของคนในสังคม พื้นฐานทางเศรษฐกิจของสังคม มีความสำคัญต่อสภาพที่คนดำรงอยู่ และการเปลี่ยนแปลงของสังคมนั้นๆ เสมอ

Sociology (สังคมวิทยา)

4. อีมิล เดอร์กไฮม์ (Emile Durkheim , 1858 – 1917) *สนใจเกี่ยวกับการจัดระเบียบ และบทบาทของสังคม ซึ่งสิ่งที่ทำให้สมาชิกของสังคมอยู่ร่วมกันอย่างเป็นระเบียบได้นั้น คือ “การที่คนในสังคมมีความเชื่อและมีค่านิยมร่วมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเชื่อทางศาสนา” จึงจะรักษาสังคมให้ดำรงอยู่ได้ จึงเสนอว่าวิธีการศึกษาสังคม “ควรมุ่งอธิบายว่าส่วนต่าง ๆของสังคมนั้นมีหน้าที่ (**function**)* ต่อการดำรงอยู่ของสังคมโดยส่วนรวมได้อย่างไร”

ผลงานของ อีมิล ที่มีอิทธิพลต่อการวิจัยทางสังคมอย่างมาก คือ การศึกษาเกี่ยวกับการฆ่าตัวตายของคนกลุ่มต่าง ๆ นั้น ไม่ใช่เรื่องเฉพาะตัวของแต่ละคน แต่ขึ้นอยู่กับพลังทางสังคม

Sociology (สังคมวิทยา)

5. แมกซ์ เวเบอร์ (Max weber, 1864 – 1920) เห็นว่า **“การที่จะศึกษาสังคมให้เข้าใจชัดเจน ควรจะศึกษาวิเคราะห์จากพฤติกรรมของบุคคล”**

สอดคล้องกับแนวทางของ **อีริค ฟอร์ม นักจิตวิทยา ที่ทั้งคู่เชื่อว่า *“การที่จะเข้าใจโครงสร้างสังคม เช่น รัฐ ศาสนา หรือระบบการปกครอง หรือระบบเศรษฐกิจได้ดีนั้น จะต้องมองโครงสร้างในฐานะเป็นการกระทำ (action) ของบุคคลที่มีส่วนร่วมในโครงสร้างนั้น ๆ และจะต้องศึกษาแรงจูงใจที่นำไปสู่การกระทำต่าง ๆ ของบุคคล และจะต้องทำความเข้าใจ “ความหมาย” ของพฤติกรรมที่ผู้กระทำให้กับการกระทำของตัวเองและการกระทำของคนอื่น”*** ทั้งนี้ เขาเชื่อว่า **“การเปลี่ยนแปลงของสังคมขึ้นอยู่กับความคิด ความเชื่อทางศาสนา อำนาจ และระบบต่าง ๆ ของคนในสังคมเอง”**

Task Week3

- ให้นักศึกษาศึกษาทฤษีการเรียนรู้ คนละ 1 วิธี และสรุปส่ง ภายในวันเสาร์ ที่ 29 มกราคม 2565

Good Luck